

CIUTADANS

Una xerrada d'experts a la Taula del Tercer Sector aclareix el sentit de la frase “La pitjor crisi migratòria des de la Segona Guerra Mundial”

Un país que es buida

DOMINGO MARCHENA
Barcelona

La Creu Roja, Amnistia Internacional i l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats (Acnur) són tres dels organismes que han coincidit a qualificar la situació actual del món, i especialment el drama de Síria, com a la pitjor crisi migratòria des de la Segona Guerra Mundial. El lector ho deu haver llegit molt sovint. Però les paraules, a còpia de repetir-les, corren el risc de perdre el sentit. Què significa aquesta frase realment? Una xerrada recent a la Taula del Tercer Sector va donar una resposta brutal. Significa que “Síria es buida”.

L'últim recompte de la Unió Europea, que per desgràcia quan aquesta pàgina es publicà ja s'haurà superat a bastament, assenyala que des de principis d'aquest any 876.607 persones s'han incorporat al “flux migratori a Europa”. La majoria, el 53%, procedeixen de Síria. Només durant el mes de setembre van entrar més persones que durant tot el 2014. Segons l'Acnur, el 61% són homes; el 19%, dones; i el 24%, menors. Arriba el fred. Als Balcans, on avancen columnes humanes cap a Centreeuropa, ja s'arriba fins a vuit graus sota zero, però en contra del que podria pensar-se la diàspora siriana no es frena. Ben al contrari.

“Síria es buida”. Enric Morist, coordinador de la Creu Roja a Catalunya, és l'autor de la frase. Quan la va pronunciar, van fer que sí amb el cap els altres po-

“És normal que els ciutadans fugin d'un lloc que per desgràcia viu un París diari multiplicat per 20”

nents, entre els quals el seu company Oscar Barrera, expert en refugiats i director d'intervenció social d'aquesta entitat humanitària. Els altres eren Oriol Illa, president de la Taula del Tercer Sector, i Eduard Sagarra, expresident del Consell Català del Moviment Europeu i actualment màxim responsable de l'Associació de les Nacions Unides a Espanya, considerada el principal nexa i cordó umbilical entre l'ONU i la societat civil a Espanya.

La Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya, el seu nom complet, és una federació de més de 3.000 fundacions i oenagés catalanes que promouen el desenvolupament i la inclusió social. Oriol Illa, el president, afirma que la crisi dels refugiats ha destapat la falta d'una política comuna europea i ha provocat “molts titulars i poc més”. A parer

seu, “els estats i les institucions europees tenen eines per afrontar el problema, com s'ha demostrat amb la crisi econòmica; el que falten no són mitjans, sinó voluntat política”. L'advocat Eduard Sagarra posa com a exemple per corroborar aquesta mateixa opinió els 3.000 milions d'euros que la UE ha promès lliurar a Turquia, “però no per atendre millor els refugiats que arriben al seu territori sinó per mirar de frenar-ne l'afluència”.

Un intent condemnat al fracàs, explica Enric Morist, perquè “és normal que els ciutadans fugin d'un país que viu un París diari, però multiplicat per 20”, amb referència a la commoció que van provocar els terribles atemptats de la capital francesa i l'escassa repercussió de la matances quotidianes que assolen aquesta terra de l'Orient Mitjà. Res no frena els qui volen marxar “ni tan sols, esperar una oportunitat a Líbia, actualment un dels racons més perillosos del planeta”, per embarcar-se amb rumb a Europa.

En altres països, com a Turquia, les màfies que trafiquen amb éssers humans s'estan enriquint, “i ho fan davant de tothom: hi ha localitats amb pensions en

“Un ‘passatge’ costa 1.500 euros als nens, 3.000 als adults i 4.500 als discapacitats en cadires de rodes”

les quals s'anuncien les tarifes i la pròxima partida dels vaixells que travessaran l'Egeu”, explica Enric Morist. “Hi ha dones embarassades que esperen a donar a llum i, així que el nadó té un mes, s'arrisquen a la travessia”. Aquest expert, a qui no li costa gens ni mica elogiar “l'excel·lent feina que els *germans* de Metges sense Fronteres duen a terme en aquesta zona”, afirma que les tarifes dels traficants indiquen la deshumanització i mesquinesa de què són capaços els homes. “Un *passatge* pot costar 1.500 euros als

L'armari. Part de les peces de roba emmagatzemades a les dutxes per a persones sense recursos de l'antic convent de les Saleses, a Manresa. L'edifici ara és propietat de l'orde hospitalari de Sant Joan de Déu, que ha ofert les instal·lacions per a refugiats

nens, 3.000 als adults i 4.500 als discapacitats en cadira de rodes perquè ocupen molt més espai”.

La tragèdia de Síria canviarà Europa els propers anys, diuen els experts convocats per la Taula del Tercer

Sector. Òscar Barbero, de la Creu Roja, recorda que Espanya s'ha compromès –no per solidaritat amb els refugiats, sinó per solidaritat amb els seus socis europeus– a ressituar 15.000 persones, procedents de camps de Grècia o Itàlia. La Creu Roja, com la resta de les entitats implicades en els plans d'acollida, no farà distincions entre els refugiats, hagin arribat com hagin arribat. Només el 2016 “es preveu que entrin a Espanya pels seu compte la majoria a través de Ceuta i Melilla, 18.000 sol·licitants d'asil més, és a dir, 3.000 més de la xifra que ara ha acceptat el Govern central”.

Més de 2.000 sirians s'afegeixen a la diàspora cada dia

■ Cada dia entre 2.000 i 2.500 sirians s'incorporen a la diàspora que viu l'Orient Mitjà, explica Enric Morist, coordinador de la Creu Roja a Catalunya. Aquest èxode ha provocat que a Jordània –el país que, amb Turquia, acull més refugiats sirians– una de cada quatre persones procedeixi de Síria. Plataformes catalanes com ara Stop Mare Mor-

tum denuncien que la Mediterrània és un cementiri i a ningú sembla que li faci res. Almenys 3.510 persones han mort o desaparegut aquest any en naufragis, segons l'Acnur. Amnistia Internacional diu que ja són més de 7.000 des del 2013. La foto del petit Aylan, el nen de tres anys ofegat al setembre en una platja de Turquia, va fer

la volta al món. Però des d'aleshores encà “83 menors més han mort en aquest mateix lloc i ja no han tingut la mateixa repercussió”, afegeix Enric Morist. I aquesta tragèdia, lamenta aquest expert, només és una més: “A dues hores i mitja de Barcelona amb avió, en algunes zones d'Etiòpia l'esperança de vida només és de 42 anys”.

GEMMA MIRALDA